

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Ус 15/2023
17.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Звездане Лутовац и Јасмине Стаменковић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Јагодини и Управног суда, у спору по тужби тужиоца АА из ..., против тужене Скупштине општине Параћин, ради поништаја решења тужене број 02-200/2020-II од 09.10.2020. године, у правној ствари именована члана надзорног одбора јавног предузећа, у нејавној седници већа одржаној дана 17.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Јагодини.

Образложење

Виши суд у Јагодини је поднео Врховном суду захтев за решавање сукоба надлежности са Управним судом који се решењем I-3 У 20212/20 од 10.05.2023. године, огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца АА из ... против тужене Скупштине општине Параћин, ради поништаја решења о именовану члана Надзорног одбора Јавног предузећа „Пословни центар Параћин“ Параћин, број 02-200/2020-II од 09.10.2020. године и одлучио да се предмет уступа Вишем суду у Јагодини као стварно и месно надлежном.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд налази да је за поступање по тужби у овој правној ствари надлежан Виши суд у Јагодини.

Одредбом члана 31. став 1. Закона о уређењу судова прописано је да Управни суд суди у управном спору.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 8) Закона о уређењу судова виши суд суди у првом степену, у спору поводом избора и разрешења органа правног лица ако није надлежан други суд.

Одредбама члана 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1); у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2); суд у

управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3). Одредбом члана 4. истог закона прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари. Одредбом члана 5. Закона о управним споровима прописано је да управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Одредбама Закона о јавним предузећима („Службени гласник РС“, бр. 15/16 и 88/19) прописано је: да је јавно предузеће предузеће које обавља делатност од општег интереса, а које оснива Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе (члан 3. став 1); да ако јавно предузеће оснива јединица локалне самоуправе, акт о оснивању јавног предузећа доноси скупштина јединице локалне самоуправе, која врши права оснивача (члан 5. став 3); да су органи јавног предузећа надзорни одбор и директор (члан 15); да председника и чланове надзорног одбора јавног предузећа чији је оснивач јединица локалне самоуправе именује орган одређен статутом јединице локалне самоуправе, на период од четири године, од којих је један члан из редова запослених (члан 17. став 3.).

Из цитираних одредаба закона произилази да оснивач јавног предузећа који оснива јединица локалне самоуправе акт о именовању члана надзорног одбора јавног предузећа доноси у вршењу оснивачких права, а не у вршењу јавне власти, односно јавних овлашћења. Следом наведеног, акт о именовању члана надзорног одбора јавног предузећа чији је оснивач јединица локалне самоуправе је акт пословања, а не управни акт донет у управној ствари у смислу чл. 3, 4. и 5. Закона о управним споровима.

Имајући у виду све наведено као и то да је Општина Параћин оснивач Јавног предузећа „Пословни центар Параћин“ Параћин, Врховни суд налази да је оспорен акт о именовању члана надзорног одбора овог Јавног предузећа, акт пословања, а не управни акт и да је сагласно цитираним прописима, за одлучивање у овој правној ствари, стварно надлежан виши суд. На основу одредбе члана 4. став 1. тачка б.) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13), месно је надлежан Виши суд у Јагодини.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 17.05.2024. године, Ус 15/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић